

פרשת נח – חמישי

(ח) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ ח וַאֲמַר יְיָ לְנוֹחַ, וְאֶל־בָּנָיו אֲתָנוּ לֵאמֹר:

(ט) וַאֲנִי הִנְנִי מְקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זֶרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם:

ש"י א וַאֲנִי הִנְנִי. מְסַכִּים אֲנִי עִמָּךְ שֶׁהִיא נֹחַ דּוֹאֵג לַעֲסוֹק בְּפָרִיָּה וּרְבִיָּה עַד שֶׁהִבְטִיחוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא לְשַׁחַת הָעוֹלָם עוֹד וְכֵן עָשָׂה וּבְאַחֲרוֹנָה אָמַר לוֹ הִנְנִי מְסַכִּים לַעֲשׂוֹת קִיּוּם וְחִזּוֹק בְּרִית לְהִבְטָחָתִי וְאַתָּן לָךְ אוֹת:

(י) וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַתֶּבֶה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ:

ש"י א חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם. הֵם הַמִּתְהַלְכִּים עִם הַבְּרִיּוֹת: מִכָּל יִצְאֵי הַתֶּבֶה. לְהַבִּיא שְׂקָצִים וְדַמָּשִׁים: חַיַּת הָאָרֶץ. לְהַבִּיא הַמְּזִיקִין שְׂאִינָן בְּכָל־ל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם שְׂאִין הַלּוֹכֵן עִם הַבְּרִיּוֹת:

(יא) וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמָּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מָבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ:

ש"י א וַהֲקִמֹתִי. אֶעֱשֶׂה קִיּוּם לְבְרִיתִי וּמַהוּ קִיּוּמוֹ אֵת הַקִּשְׁתַּת כְּמוֹ שְׂמָסִים וְהוֹלֵךְ:

(יב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם:

ש"י א לְדֹרֹת עוֹלָם. נִכְתָּב חֶסֶד שֵׁישׁ דּוֹרוֹת שְׁלֹא הוֹצֵרְכוּ לְאוֹת לְפִי שְׂצַדִּיקִים גְּמוּרִים הָיוּ כְּמוֹ דּוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (ב"ר):

(יג) אֶת־קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בַּעֲנָן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:

יד וַיְהִי, בַּעֲנָנוֹתִי עֲנָנָא עַל אֶרֶצָא, וְתַתְּחִזִּי קִשְׁתָא, בַּעֲנָנָא.

ש"י א בַּעֲנָנִי עֲנָן. כְּשֶׁתַּעֲלֶה בַּמַּחֲשָׁבָה לְפָנַי לְהַבִּיא חֶשֶׁךְ וְאֲבִדוֹן לָעוֹלָם:

(יד) וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמָבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר:

טו וַדְּכִירָנָא יְיָ קִיּוּמִי, דְּבִין מִימָרִי וּבִינִיכּוֹן, וּבִין כָּל נֶפֶשׂא חַיָּתָא, בְּכָל בְּסָרָא; וְלֹא יְהִי עוֹד מַיָּא לְטוֹפָנָא, לְחַבְלָא כָּל בְּסָרָא.

(טו) וְהִיְתָה הַקִּשְׁתַּת בַּעֲנָן וְרִאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

ש"י א בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה. בֵּין מִדַּת הַדִּין שֶׁל מַעֲלָה וּבִינֵיכֶם שֶׁהִיא לוֹ לְכַתּוּב בֵּינִי וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה. אֵלֶּא זֶהוּ מִדְּרָשׁוֹ כְּשֶׁתָּבֹא מִדַּת הַדִּין לְקַטְרֵג עָלֵיכֶם (לְחַיֵּב אִתְּכֶם) אֲנִי רוֹאֶה אֵת הָאוֹת וְנִזְכָּר:

(טז) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: פ

ש"י א זֹאת אֹת־הַבְּרִית. הִרְאֶהוּ הַקִּשְׁתַּת וְאָמַר לוֹ הִרִי הָאוֹת שְׂאֻמְרָתִי:

יז וַאֲמַר יְיָ, לְנוֹחַ: דָּא אֶת קַיָּם, דְּאֶקִּימִית, בֵּין מִימָרִי, וּבִין כָּל בְּסָרָא דְּעַל אֶרֶצָא.